

сukanе на прежда. Разбойни-
кътъ го нѣмаше. Той бѣше от-
коле побѣгналъ, като оставилъ
една кошница, дополовината
пълна съ праханки гѣби.

Дѣдо Пихтунчо дѣлго гледа
кошницата, сетне въздѣхна дѣл-
боко, наведе се и почна да
пълни съ гѣбитѣ празната си
чанта. Прибра си пушката отъ
сухия клонъ и трѣгна съ на-
ведена глава по горската пж-
тека къмъ кѣщи. Срещна единъ

вѣглишарь и го попита:

— Хей, приятелю, не си ли
срѣщалъ тждѣва единъ разбой-
никъ съ страшенъ гласъ?

— Разбойникъ не съмъ срѣ-
щалъ, — отвѣрна вѣглишарьтъ,
— но видѣхъ единъ гладенъ
циганинъ, че се щура подъ
дѣрветата и събира праханки
гѣби въ една кошница.

Юначниятъ ловецъ потъна
въ срамъ, прехапа си устнитѣ
и се спусна бѣрзо къмъ село.

А. Карадийчевъ

МАЙЧИНА ПЪСЕНЬ

Нани, нани, нани, спи детенце кротко!
Люлчицата твоя, като малка лодка,
носятъ я вълните, галятъ и люлѣятъ,
вѣтърко попжтина пѣсничка ѝ пѣе.

Нани, нани, нани, спи, почивай сладко!
Бдятъ надъ тебе дружно мамичка и татко.
Тѣхнитѣ очи сѫ фарове въ морето
трепкатъ тѣ — звездаци ясни отъ небето.